

Nous Goigs de Nostra Senyora de Puig de Ram, patrona de Segur

Veciana

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Puig de Ram - Segur
Alçada: 737

Coordenades:

Latitud: 41.68126
Longitud: 1.46896
UTM Est (X): 372570
UTM Nord (Y): 4615520

Classificació

Número de fitxa 08297 - 176
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XXI
Any 2014
Autoria de l'element: Valentí Miserachs, prev.
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Troballa de la Mare de Déu del Puig del Ram](#)

[Santuari de la Mare de Déu del Puig del Ram](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart

Descripció

Goigs dedicats a la MaredeDéu de Puig de Ram, patrona de Segur, que han estat escrits, en la lletra i en la música, pel capellà i músic Valentí Misercachs, adaptant la lletra dels antics i posant una música més fàcil d'interpretar per la gent del poble. Els goigs diuen així:

Des de l'ample balconam / des del vostre auster pedrís, / beneïu nostre País, / Senyora de Puig de Ram./ Part dellà de la muntanya de Pirenne, Beth-arram / que dolç rima amb Puig de Ram!: / Bernadeta ens acompanya. / De Bell-Ram el pur encís / s'encomana al vostre Ram: /

La Tradició nostrada / diu que, al cim d'aquest bell puig, / trobà provident soplúig / vostra imatge venerada. / Mà amorosa eix paradís / descolgà del pedregam: / Oh gentil Verge Sagrada, / el recer parroquial / no és l'estatge principal, / no hi voleu tenir posada; / més us plau tornar al pendís / on refila l'ocellam: / De l'antiga baronia / de Segur, als nobles barons, / santes inspiracions / zel ardent els infonia. / Temple sòlid i massís / us ofrenen com bell ram: / Si és massís mirat de fora, / com petxina s'obre a dins: / vostre esguard amb ulls divins / dolç somriu a qui us implora. / En nou rams escampadís, / cabell bru, gentil brancam: / Petitona és vostra imatge, / nina de mantell blavís: / no temem cap desencís / puix que és gran el patronatge. / No ens fa por el vent bramadís / ni l'esguinç ferest del llamp: / L'Infantó que en Vós recolza / de la branca n'és el tronc: / reforceu el fràgil jonc / d'una fe com el dit polze. / Oh sortós poble i felíç (si del vostre Fruit té fam: / Quan ens fibla la secada / i el país s'esmoreeix, / envieu el suau bleix / de la pluja desitjada. / De la Gràcia el degotís / fa florir fins el rocam: / Oh Bell Ram, salut doneu-nos, / la de cos i d'esperit, / Puig de Ram, sempre florit, / delitós perfum deixeu-nos. / Si el cor nostre és vincladís, / reforceu-me l'arrelam: / El perfil del vostre temple / es retalla a l'horitzó: / concediu-nos el bell do / de l'empar i de l'exemple. / Matí i vespre el vostre encís / encoratgi el nostre clam: Des del temple balconam, / des del vostre auster pedrís: / Beneïu nostre País, / Senyora de Puig de Ram.

CANT: ENTRADA i TORNADA./ Des de l'ample balconam, des del vostre auster pedrís: / RESPOSTA. / Beneïu nostre País, / Senyora de Puig de Ram./ ESTROFES. / Part dellà de la muntanya del Pirenne Beth-arram que dolç rima amb Puig de Ram!: Bernadeta ens acompanya. De Bell-Ram el pur encís s'encomana al vostre Ram: Bene(ïu nostre País, Senyora de Puig Ram)

Observacions:

Aquests goigs es van estrenar el 6 de setembre de 2014.
Al darrera hi ha escrita la partitura.

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, santes, la Mare de Déu o Crist i tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i es canten actualment cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1645), de potenciar la pietat

popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arreglades també durant aquest període.

Bibliografia

BISBAL, M.A.; MIRET, M.T; MONCUNILL, C. (2001). Els goigs a la comarca de l'Anoia. Fundació Salvador Vives.

ENTRADA I TORNADA RESPOSTA

Des de l'am-ple bal-co - nam, des del vos-tre aus-ter pe - dris: Be - ne - ïu nos-tre Pa -

ESTROFES

is, Se - nyo - ra de Puig de Ram, 1. Part del - llà de la mun - ta - nya de Pi -

ren - ne, Beth - ar - ram, que dolç ri - ma amb Puig de Ram!: Ber - na - de - ta - ens a - com -

pa - nya. De Bell - Ram el pur en - cis s'en - co - ma - na al vos - tre Ram: Be - ne -